

From: Mikael Persson <mikael.persson@academicum.se>
Sent: den 16 februari 2017 21:55
To: FI Registrator
Subject: Vinster i välfärden

Categories: ES

Remissvar – vinster i välfärden

Jag är oförstående till att socialdemokraterna driver denna fråga.

(1) Fiskalt intresse – staten förlorar pengar

Den nuvarande modellen innebär att ett företag som går med vinst först betalar bolagsskatt och sedan skatt på det privata uttaget. Bolagsskatten är 22 procent och inkomstskatten 30-60%. Det betyder att av en vinst på 1 000 000 kr får staten ca 500 000 kr och (aktie)ägaren 500 000 kr. De 500 000 kr som tillfaller staten återinvesteras i demokratisk ordning, d v s riksdag/regering bestämmer var dessa pengar ska investeras.

Med Reepalus förslag ska de 500 000 kr återinvesteras i en verksamhet där de inte behövs. Om förslaget skulle genomföras kommer vi i stället att se högre löner, tjänstebilar, nya lokaler, ny inredning o s v, d v s investering i sådant som företaget inte behöver för att driva verksamhet för att nå kvalitets- och effektivitetsmål.

Reepalu har missat den väsentliga poängen: överskott ska inte återinvesteras i en verksamhet som saknar behov. Med Reepalus tänk kommer alltså staten att förlora pengar medan företagen tvingas till meningslösa investeringar.

(2) Reepalus förslag strider med svensk lag.

Svensk lag innebär att avtal ska respekteras och att bolag (aktiebolag) är en accepterad form för att bedriva näringsverksamhet. När staten upphandlar tjänster av aktiebolag träffas bindande

avtal och när bolagen disponerar vinstmedel sker det i enlighet med Aktiebolagslagens (ABL) regler.

Reepalus förslag är alltså olagligt med nu gällande lagstiftning.

(3) Reepalus förslag är samhällsskadligt

Nu vänder sig förslaget mot företag som tjänar pengar på människors behov av vård, undervisning eller omsorg. Varför Reepalu stannat vid dessa verksamheter kan man fråga sig. Gemensamt för dem är att de finansieras av skattemedel. Det gäller för åtskilliga tjänster som staten beställer genom avtal: bostadsbyggande, städtjänster, kontorsutrustning m m. Med tanke på att den svenska ekonomin till ca 40 % är offentlig och att den offentliga sektorn beställer tjänster via avtal av privat sektor är förslaget – om det skulle bli vägledande - direkt samhällsskadligt.

(4) Vinst i privat sektor = ineffektivitet i offentlig.

Att Reepalu hamnat snett i tanken är sannolikt ideologiskt betingat. När t ex skolpeng bestäms så utgår "pengen" från den kostnad som man har i offentlig sektor. Det ses som "normalt". Men det priset är av naturliga skäl högre p.g.a. av att man t ex inom staten har 7 veckors semester från fyllda 40 år - medan man i privat sektor tillämpar semesterlagens 5 veckor (ca 1 års mindre arbetstid per person mellan fyllda 40 och 65). Det innebär med nödvändighet lägre effektivitet. **Effektivitetsskillnaden är vinst.** Om Reepalu skulle se på detta med effektivitet i fokus skulle inte förslaget ser ut som det nu gör – utan i stället användas för att effektivisera verksamheten i den prissättande sektorn och därmed minska vinsterna i den privata sektorn. Det skulle i så fall ske med respekt för aktiebolagslagen och med respekt för ingångna avtal samt bidra till en effektiv användning av offentliga medel också inom offentlig sektor.

Mikael Persson

--

Mikael Persson
VD, Academicum AB
Academicum AB